

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1697-02-06)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1697-02-06)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 191. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000062.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ARNE MAGNUSSON TIL TORFÆUS. København 6. februar 1697. Access. 8. Egenh. Rødt laksegl. Rrevet bærer to postpategninger »Indlagd fra Monsr. Lercke Recommanderis postmæsteren i Stavanger« (porto 8 ft slettet), »S. Couvert Af Eders thienistvilligste, Christiania d. 12te febr. 97, R. L. F. Undall«, samt en tal-påskrift.

A. M. beder undskyldt, at han først nu skriver, men bar heller ikke noget særligt at meddele. Straks efter at han var kommen tilbage, anviste gehejmeråd Moth ham et værelse, han spiser daglig ved M.s bord og håber på et eller andet underhold; gehejmeråden viser ham bestandig stor velvilje, endnu mere end før. Det eneste, som A. M. i Tyskland har fundet ang. norske forhold, er en urimelig beretning om, at kardinal Vilhelm skulde have omvendt de Norske til kristendommen. Fra Island har han i disse år, som han har været borte, fået et og andet tøj, men næsten intet af betydning. Har med glæde erfaret af etatsråd Meier, da han var til bords hos ham, at T. kan ventes herved til foråret.

Mikilsvirdande vin og velunnare!

Eg afbid uppa þad flittugsta min storu ohöfligheit, ad eg so leinge hefi beded med at skrifa hönum til, hvöriu ollad hafas. 192einar og adrar forhindraner, sem hier er oflangt ad uppteikna. Eg er þo alltid viss, ad hann alldrei tvilar uppa min ærbödigheit á möt hönum. Efned er nu eckert sierlegt utan ad lata hann vita, ad mier lidur meinlaust. Strax sem eg kom heim, let Hr. Geheime-Raad Moth leita ut eitt Cammer til min, og geing eg nu hvern dag til hans bords, vona og, at vid tid og leilighed eitthvad vakna muni til frekari subsistence, þo eg ennu eckert þar um fornmed hefi, Hr. Geheime-Raad lætur vid allar occasioner sia sidvanlega affection til min, og meir enn til forna. Þetta er nu um min eigen efni ad skrifa. Nítt er hiedan eckert ad skrifa; hvad um Orcades lídur, mun Monsr. Lauerentzen tilkinna. Færeyyar, tvö exemplaria, hefi eg medtekid, þacka mikillega þar firer. Eckert hefi eg i þískalandi fundid, sem Res Norvegicas explicerar, firer utan nockur loca, hvarinne stendur, ad Nicolaus Cardinalis, Episcopus Albanensis (postea Adrianus 4.) hafe converterad Noregs menn til Christelegrar truar, hvör ignorantia rerum Norvegicarum ecki meriterar ad mentionerast. Fra Íslandi hefi eg þesse ár, sem burtu vered hefe, feinged eitt og annad rusl, enn snart eckert sem til gagns er. Hr. Etats-Raads [!] Mejer sagde mier firir nockrum tima (eg var hia honum til bords), ad Monsr. mundi til foraaaret hingad nidur koma, hvers eg og óska. Um tvo eda 3 postdaga skal eg aptur skrifa hönum til. Imidlertid óska allrar lucku og velgeingne ad tillagdre minne kíærre heilsan til Asgeirs Jonssonar,

Monsr.

je suis Vötre tres obeissant et tres
obligé serviteur
Arne Magnussen.

Hafn. d. 6. Febr.
1697.

A Monsieur
Monsr. Thormod Torfuesen
Historiographe du Roy
A
Stangeland.

Franco
Stauanger.